Ao. 1858. Zaturdag

No. 133. 6 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 5 November 1858.

Aangezien de Heer Gouverneur zich op morgen voor eenige dagen van *Paramaribo* zal verwijderen, is de Heer Procureur Generaal belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken, gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris.

De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 5 November 1858.

De Agent van Policie L. Bol, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, uit 's Lands dienst *ontslagen.*

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 5 November 1858.

Ten gevolge van het daartoe door G. F. C. Romans gedaan verzoek, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden aan de slavin *Malvina*, geboren in 1837, dochter van *Aspacia*, bekend gestaan hebbende ten name van het Genie Departement.

Zullende de gemelde gemanumitteerde voortaan de namen voeren van:

Antoinette Malvina Romans.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Commies,
E. J. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

5 Nov. Van het slavenkind *Martha Theodora*, geboren in 1858, dochter van *Helena*, toebehoorende aan E. J. Slengarde.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Commies,
E. J. WESENHAGEN.

Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 5 November 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Isak-de Pina Junior
en
Albertina Wiessel.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Eerste afkondiging.

Transport.

[12794] Den 3den November 1858. A. Salomons Vendumeester, aan J. M. Thomson, van het Huis en Erf, aan de *Saramacca Straat*, N. W. La. E. No. 60. O. W. La. D. No. 566.

Paramaribo, den 3 November 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

(13058) Den 5den November 1858. A. P. Dursteler aan J. Hecht als in huwelijk hebbende F. C. van van den Bergh zich noemende en schrijvende F. C. van den Bergh, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkerij straat*, N. W. La. C. No. 114, O. W. La. D. No. 295.

Idem. C. Zwoll echtgenoot van G. H. van Zutphen, aan W. Baat, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Keizer straat*. N. W. La. D. No 40, O. W. La. D. No. 228.

Idem. De Exploicteur, aan D. J. C. O'Ferrall, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen, aan de *Gravenstraat*, N. W. La. A No. 36, O. W. La. B. No. 38.

Paramaribo, den 5 November 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

SEQUESTERS

der Plant. *Breedevoort* zullen op DONDERDAG den 11den dezer, des morgens om *half negen* ure, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit het Geregtshof tot de Zaken van Curatele en Sequestratie en ingevolge de voorwaarden, welke voor belanghebbenden ter *visie* liggen ter Griffie van het Geregtshof, in het openbaar doen verhuren;

(43) *drie en veertig* hoofden *SLAVEN*, aankomende bovenvermeld Effect.

Deze SLAVEN zijn te bezigtigen op de Centraal Fabriek op Plant. *Buitenrust.*

Paramaribo, den 4 November 1858.

[12954]

Paramaribo, *den 5 November 1858.*

Z. Exc. de Gouverneur is voornemens; morgen, vergezeld van de Heeren A. Wildeboer, E. J. Slengarde en P. M. Netscher, naar het district *Para* op reis te gaan.

Landbouwfeest te Rotterdam.

Op den 25 September ten 10 ure werden de tentoonstellingen van landbouw voortbrengselen en werktuigen en van voorwerpen van nijverheid, bij monde van den voorzitter van het hoofdbestuur der *Hollandsche Maatschappij van Landbouw*, mr. *F. A.* baron *van Hall*, geopend. Deze opening geschiedde in de groote zaal der societeit *Harmonie*, — waar eerstgenoemde tentoonstelling plaats had, — in tegenwoordigheid van eene deputatie uit het dagelijksch bestuur der gemeente, leden van den gemeenteraad, hoofd- en andere officieren van de schutterij, alsmede van besturen of vertegenwoordigers der daar ter stede bestaande corporatien, openbare instellingen, societeiten, enz. Na eene korte rede, door den heer *van Hall* gehouden, deed de muziek van de schutterij de volksliederen hooren en voerde daarna nog eenige welgekozen stukken uit, gedurende den tijd dat het bestuur en de genoodigden de tentoongestelde voorwerpen in oogenschouw namen.

Ten 11 ure was intusschen Z. K. H. prins *Hendrik der Nederl.* gearriveerd, die, aan het station ontvangen door den vice-president der *Kon. Ned. Yachtclub*, den heer *Joost van Vollenhoven*, dadelijk naar de tentoonstelling werd geleid, waar de prins door het hoofdbestuur der *Holl. Maatschappij van Landbouw* vergezeld, allereerst de landbouw voortbrengselen, vervolgens de voorwerpen van nijverheid en daarna de landbouwwerktuigen, op de weilanden aan de Kruiskade achter de *Diergaarde* tentoongesteld, met veel belangstelling bezigtigde; een aantal werktuigen werden voor den prins in beweging gebragt.

De prins begaf zich vervolgens naar het vereenigings-gebouw der *Kon. Ned. Yachtclub*, om eene vergadering van de leden dier instelling te presideren en is ten 4 ure langs den Holl. spoorweg naar de residentie teruggekeerd.

In evengemelde groote zaal, die daartoe fraai met standaarden en wapens was gedecoreerd en waar aan het einde in de tooneelopening, de attributen van den landbouw, het borstbeeld van den koning beschermheer der maatschappij omringden, waren de voortbrengselen van den landbouw langs de wanden en op tafels in de lengte der zaal ten toon gespreid. De smaak en netheid, waarmede die ontelbare voorwerpen waren gerangschikt waren opmerkenswaardig en maakten op den bezoeker een gunstigen indruk. De schat van ooft, aard- en andere vruchten was onbegrijpelijk schoon. Men zag schier alles vereenigd wat akker- en tuinbouw, houtteelt,

bloemkweekerij enz. enz. aangeboden en stond verbaasd over den rijken oogst van voorwerpen, daar bijeengebragt. Eene gedetailleerde beschrijving daarvan zou onmogelijk zijn.

In de aangrenzende zoogenaamde lange zaal, welker eenvoudig decoratief van goeden smaak getuigt, waren de nijverheids voorwerpen geplaatst. Reeds nu leverde de bijeengebragte verzameling een fraai gezigt op en bij onderzoek bleek dat de industriëelen alle aanmoediging verdienden en in vele opzigten geene concurrentie behoefden te vreezen. Het zou thans ons bestek te buiten gaan om in bijzonderheden te treden. Daarenboven heeft er nog geene bekrooning kunnen plaats hebben, omdat verscheidene inzenders, door de verlenging van den duur van de Dordsche tentoonstelling, er in teleur gesteld zijn, om daar op den vastgestelden tijd hun goed te exposeren.

Intusschen hebben HH. commissarissen reeds ruim honderd prijzen bestemd voor de te houden loterij, hetgeen bij de voorwerpen zelven is aangeduid. Zij bestaan uit zilverwerken van de heeren Lucardi, Romein, van Loon en Nell, meestal van aanzienlijke waarde, een smaakvol toilet van f 120, van den heer Ophemert, een fraai canapé-tafeltje van Bohnen, kunstig verlakte waren van L. J. Nooijen en een cuisinière van Graamans, een reiskoffer, mangel met pers en eene menigte andere zeer nuttige zaken. Wij twijfelen er niet aan of aan deze verloting zal eene ruime deelneming te beurt vallen en de uitkomst zoowel de zorgen der commissie als de verdiensten der industriëelen bekroonen.

Thans verplaatse zich de lezer op het veld achter de *Diergaarde*, waar, zoo als boven reeds gezegd is, de landbouw-werktuigen waren geplaatst. De stoomkracht, wier toepassing op deze werktuigen reeds op een afstand werd gehoord, bragt verschillende dorsch en andere machines in beweging en het was indrukwekkend te zien, tot welke hoogte het vernuft het gebragt heeft om in de behoefte des landmans op praktische wijze te voorzien. Men zag werktuigen om den grond te breken, om dien schoon te houden om de zaden in den grond te brengen en de gewassen schoon te houden, om de producten te oogsten, te dorschen en te sorteren, om granen te zuiveren, veevoeder te bereiden op alle denkbare wijzen, tot zuivere bereiding, enz.

Een en ander in den hoogsten graad belangwekkend.

Een Pleizierreisje.

Ik ben geen Amsterdammer, maar een Arnhemmer, die met den spoortrein voor den werkenden stand de hoofdstad des rijks, ter gelegenheid der feesten bezocht heb en die in den avond van Zondag den 5 September j. l. reeds vóór negen ure op mijn gemak naar het station aan de Weesperpoort wandelde, ten einde met den trein, die ten 9½ ure zou vertrekken, terug te keeren. Op het stationsplein bevond zich reeds eene ontzaggelijke massa menschen, waarvan de meesten heen en weder draafden. Verscheidene stemmen riepen: „De trein vertrekt eerst om 11 uur; 't staat aangeplakt!" Dat kon wel zijn, dacht ik, ofschoon ik het niet gezien had, maar daar ik dit gerucht niet vertrouwde, drong ik op den ingang van het hek aan, om in den wagen te komen. Dit was echter zoo gereedelijk niet te doen en ik zag mij genoodzaakt terug te keeren; er was niet door te komen. Toen liep ik naar de andere zijde van het gebouw; daar was de toegang verboden, maar in weerwil van het geschreeuw der beambten drong een aantal reizigers het binnenplein op en verlangde op onstuimige wijs, om in de wagons te stappen, zeggende dat het hun onmogelijk was aan de andere zijde teregt te komen. De beambten vloekten, de reizigers vloekten, en beiden wonnen er niets mede. Ik dacht: dat zal hier niet gelukken, en liep wederom naar den anderen kant. Het gedrang was groot. Velen, onbekend te Amsterdam, wilden naar de kaartjes-bureaux, waar zij niets te maken hadden, of stormden op de buffetzaal in. Het was een geschreeuw, getier en gevloek van mannen, gekerm en gejammer van vrouwen en kinderen, dat niet te beschrijven is. Zenuwachtige dames vielen in zwijm en bragten hare geleiders tot wanhoop, omdat er geene spiritualia bij de hand waren. Na veel moeite gelukte het mij het hek door te komen; ik ijlde naar een wagon en vond er juist nog één plaatsje over. Daar zat ik. Maar de trein bleef nog staan. Nu had ik al den tijd op het gewoel neder te zien. Duizenden liepen langs het stationsgebouw op en neder, niet wetende waar zij plaats moesten nemen. Daarbij kwamen geruchten als deze: „*die* trein gaat direct door naar Arnhem en houdt te Utrecht niet stil; *die* gaat om half tien; *die* om elf uur," waardoor de verwarring ten toppunt steeg en het publiek niet meer wist waaraan zich te houden. Ook de spoorweg-beambten gaven verkeerde inlichtingen en schenen ten laatste zelven niet meer te weten wat zij zeiden. De ontevredenheid werd hierdoor hoe langer hoe grooter. Zij die op tijd te huis moesten wezen, vooral bakkers, wisten geen raad. Anderen die geen haast hadden en daarenboven braaf „aangeladen" waren, liepen zingen en springen, als om hunne medereizigers te tergen. De trein, waarin ik gezeten was, beliefde nog maar altijd te blijven stilstaan, en ook in de wagons van dien trein werd geschreeuwd, gevloekt en gejammerd uit den treuren. Eerst over half twaalf ure konden wij vertrekken. De achterblijvenden zeiden ons vaarwel door te schelden, te blazen en de tong uit te steken, als of het onze schuld ware, dat wij het eerst vertrokken. Ik was echter blij, dat wij ten minsten maar weg waren.

De trein reed niet vlugger naar Utrecht dan een goed paard en rijtuig het zou gedaan hebben. Daar moesten wij weer wachten, en wel twee volle uren, tot dat de overige treinen arriveerden. Dat gaf op nieuw stof tot beklag en tot verwarring, daar de reizigers naar Rotterdam en Arnhem geschift moesten worden. Het was een vreemdsoortig schouwspel; sommige zaten in rijtuigen der eerste en tweede klasse, anderen stonden in beestenwagens als vee op elkander gedrongen; de laatsten waren grootendeels door eene zware regenbui nat geworden en verkleumd van koude, weder anderen stonden, zaten of lagen in goederen wagens en snakten naar versche lucht. Velen verlieten hier de wagons om te gaan drinken of iets anders te doen, en allerlei stand ouderdom en geslacht wemelden door elkander, terwijl een ieder zich slechts beijverde om voor zich zelven te zorgen, welvoegelijkheid en beleefdheid waren onbekende zaken. Zij die in de beestenwagens stonden waarvan de meeste jolige gasten waren hieven een voortdurend geblaat aan, om als van hunne verwantschap met eene zekere veesoort te doen blijken, van welke zij evenwel het geduld niet bezaten. Ruim half vier ure ging de trein naar Arnhem door. Spoedig brak het daglicht aan. Sommigen sliepen, anderen zongen maar het gevloek en gejammer was bedaard, zeker omdat men onderweg het vruchtelooze hiervan had leeren inzien. Ten zes ure waren wij te Arnhem. Vele ingezetenen waren den geheelen nacht van tijd tot tijd naar het station geloopen, vol ongerustheid over hunne betrekkingen die zij reeds te middernacht te huis hadden verwacht. Het was een vreemd gezigt in den vroegen morgen terwijl de stad nog rustig was, zulk een grooten troep menschen van het station te zien komen met bleeke slaperige tronien alsof ze ziek waren geweest.

En de directie van den spoorweg? Ik geloof dat die veel meer schuld had aan de verwarring op het Amsterdamsche station dan het bestuur van het Zoölogisch Genootschap, aan die, welke bij den stortregen is veroorzaakt. Immers men wist hoeveel reizigers des morgens waren aangekomen men had dus ook het getal kunnen berekenen van degenen die des avonds vertrokken. In elk geval hebben de spoorweg directie of hare beambten geene behoorlijke maatregelen genomen. Des Maandagsavonds is het beter gegaan naar ik vernomen heb.

In weerwil van al het gebeurde, geloof ik toch dat wanneer de Rijnspoorweg maatschappij mogt besluiten, om ter gelegenheid der Amsterdamsche kermis weder extra treinen te laten loopen, de Arnhemmers er wederom veel gebruik van zouden maken, doch alleen in geval zij eenen nacht in de hoofdstad kunnen doorbrengen, al koste de vracht dan ook *f* 1.50. (*O.*)

Berigten van verschillenden aard.

Men leest in de *Indier* het volgende:

Een tijd geleden werd in de dagbladen medegedeeld, dat, blijkens uitvoerige en grondige onderzoekingen in Engeland de sterfte onder jonge kinderen ten maatstaf kan verstrekken voor de beoordeeling van de zuiverheid der lucht, die zij in ademen. Daarbij werd eene statistieke opgave gevoegd omtrent de sterfte van kinderen beneden het jaar, in verschillende steden van ons vaderland, en het bleek daaruit o. a., dat te Leeuwarden de sterfte het geringste was, waar van de 100 kinderen 17 beneden het jaar sterven, te Groningen reeds 21, en te Dordrecht, de ongezondste plaats in dit opzigt, 35, dat is van elke drie kinderen één. Aangezien Dordrecht dus, in dat opzigt in de ongunstigste verhouding stond, was daar ook de meeste dringende behoefte aan een ernstig onderzoek van dat treurig verschijnsel en aan het beramen en uitvoeren van middelen, om het, zoo mogelijk, geheel te doen verdwijnen. Door de plaatselijke commissie werd dan ook, op verzoek van den gemeenteraad, een rapport omtrent die zaak ingediend.

Dit rapport is thans door den druk openbaar gemaakt, en het kan zijn nut hebben ook elders de aandacht daarop te vestigen.

In het rapport wordt in de eerste plaats over de kindersterfte, en vervolgens over den toestand der binnengrachten gehandeld. De commissie bevestigt, op grond van door haar geraadpleegde cijfers, het feit, dat in Dordrecht de sterfte onder de kinderen beneden het jaar grooter is dan op eenige andere plaats, en meer dan een derde der geboorte bedraagt.

De commissie stelt zich vervolgens de vraag, of er maatregelen te beramen zijn, om de bestaande sterfte te verminderen. Zij is daarom tot de oorzaken der sterfgevallen op-

geklommen, en heeft deze over het jaar 1857 waargenomen. Daaruit bleek, dat 305 kinderen in dat jaar gestorven zijn, vóórdat zij hun eerste levensjaar hadden voleindigd. Daarvan werden 63 levenloos aangegeven; van 28 anderen bleef de oorzaak des doods onbekend, en alleen over de 214 overigen kan dus geoordeeld worden.

Het oordeel, daaruit opgemaakt, is, dat de meeste dezer sterfgevallen een gevolg waren van slechte voeding en zwakte van het zenuwgestel, en plaats grepen in die gedeelten der stad, waar de bevolking het meest opeengedrongen woont, slechte woningen heeft en slecht gevoed wordt; terwijl de maatregelen, die daartegen kunnen worden genomen, dus van zelve de zoodanige moeten zijn, die de voeding en woning der ingezetenen kunnen verbeteren. En hieraan kan van wege het gemeentebestuur worden bijgedragen door het vaststellen van eene doelmatige verordening op het bouwen der huizen; door zoo veel mogelijk het voedsel goedkoop te doen zijn en te waken tegen den verkoop van slecht of bedorven voedsel.

Volgens door den *Moniteur* medegedeelde opgaven voldoet de Indische arbeider in de Fransche koloniën beter dan de Chinesche, maar is men er het best tevreden over den Afrikaan, vooral ook omdat deze waarschijnlijk in de kolonie blijft en geen gebruik zal willen maken van de bij het huurcontract bedongen vrijheid om na het verstrijken van den tijd, waarvoor hij zijnen arbeid verhuurd heeft, naar zijn vaderland terug te keeren. De van Madera aangevoerde landverhuizers zijn goede arbeiders, wanneer zij eenmaal aan het luchtgestel gewend zijn, maar dit gaat moeijelijk en langzaam, en zelfs is door de ondervinding in de Fransche koloniën gebleken dat zij niet anders met vrucht gebezigd kunnen worden dan op hoog gelegene plantages. Zij werken met verstand en oordeel; maar zij zijn thans slechts in zeer geringen getale te bekomen. Men heeft pogingen gedaan om van de Azorische en Canarische eilanden arbeiders aan te voeren, maar dit is geheel mislukt.

Bij het Amerikaansche gouvernement zijn ontwerpen in overweging voor het inrigten van postdiensten over Panama, zoowel naar Australië, als naar de nieuwe kolonie Britsch-Columbia, op de westkust van Noord-Amerika. Onder de daartoe betrekkelijke plannen behoort ook dit, dat de postgemeenschap met Australië over Suez bij die nieuwe regeling behouden zou blijven, in dezer voege, dat de verzendingen beurtelings over Panama en over Suez gedaan zouden worden.

Terwijl in deze voor den handel belangrijke aangelegenheid met eenig ongeduld eene beslissing te gemoet gezien wordt, vestigen de bladen de aandacht op een reeds vroeger aan den minister van koloniën voorgesteld ontwerp om van Halifax naar de Fraser-rivier een spoorweg te maken, die den Atlantische-oceaan met de Stille-zuidzee zou verbinden en geheel zou loopen door de Britsche bezittingen in Noord-Amerika. De lengte van zoodanigen weg zou 3200 mijlen bedragen; maar men berekent, dat dezelve, ook wat betreft den afstand van de landen, welke men door verbetering der middelen van gemeenschap in naauwere verbinding met het moederland wenscht te brengen, de voorkeur zou verdienen boven den weg over Panama. Met de bestaande middelen van vervoer namelijk, vordert de reis van Liverpool naar Panama nu 22 dagen; van Panama naar St. Francisco 14 dagen, van St. Francisco naar de Fraser-rivier 3 dagen; zoodat men in 39 dagen het voornaamste punt van de nieuwe kolonie Britsch-Columbia kan bereiken. Indien daarentegen de bedoelde spoorweg van Halifax naar de Fraser-rivier bestond, zou men dit laatste punt in 17 dagen kunnen bereiken, te weten, van Liverpool naar Halifax 10, en van deze laatste stad naar de genoemde rivier 7 dagen. — Ook ten aanzien van de gemeenschap met China en Australië zou dergelijke onderneming, waarbij Vancouvers-eiland een hoofdpunt der communicatie-lijn zou worden, belangrijke voordeelen opleveren. De afstand namelijk van Panama naar Canton is omstreeks 10,000 mijlen, en die van Panama naar Sydney (Australië) omstreeks 8200 mijlen, terwijl daarentegen de afstand van Vancouvers-eiland naar Canton slechts 6900 en naar Sydney slechts 7200 mijlen beloopt. Over den bedoelden, door de Britsche bezittingen in Noord-Amerika aan te leggen spoorweg zou dus ook het onderhouden der gemeenschap met China en met Australië verscheidene dagen minder vorderen dan over Panama. Voor de ontwikkeling en welvaart van de genoemde bezittingen zou dergelijke spoorweg ongetwijfeld van het grootste belang zijn; de ontginningen in dezelve zouden daardoor grootelijks bevorderd worden, en zij zouden de markten aan de Stille Zuidzee, in China, in Oost-Indië en in Australië voor zich geopend zien.

Volgens het jaarboek van 1858, telt Frankrijk thans aan zee officieren: 2 admiraals, 18 vice admiraals, 35 contra-admiraals, 110 kapiteins van linieschepen, 230 fregatkapiteins, 650 luitenants op linieschepen en 550 vaandrigs op linieschepen.

Aangaande de organisatie van het personeel der vloten, geldt hoofdzakelijk het volgende: vooreerst is aan haar de geheele maritime bevolking van Frankrijk toebedeeld, terwijl deze, in tegenstelling met de tijdelijke verpligting der overige bevolking voor de dienst van het leger te lande, levenslang dienstpligtig is gemaakt. Aan deze kern zijn overigens zoo veel jonge rekruten uit het binnenland toegevoegd als raadzaam wordt geacht. Alle niet direkt zeemansche takken van de dienst der marine worden bijzonder aan de korpsen, uit de binnenlanders gevormd, opgedragen. Het geheel is volkomen op een militairen voet georganiseerd, en wordt stelselmatig reeds van der jeugd af tot de militaire dienst opgeleid. Een nieuw marine-wetboek verzekert bij deze massa eene welberekende krijgstucht. — Men ziet hieruit, dat men de Fransche zeelieden tot soldaten maakt die schepen bedienen. Door deze organisatie komt men ook een zwak der Franschen te gemoet, en de eindelijke gevolgen worden allezins beter geacht dan wanneer men eene meer vrije organisatie, op de bemanning der koopvaardij gebaseerd, zou willen aannemen.

Het aantal Fransche zeestations zal met een worden vermeerderd, welks middelpunt het eiland Reunion zal zijn. Het zal de Fransche volkplantingen van Nossi-Bé en Mayotte, Madagascar, het kanaal Mozambique, de Perzische golf en de bezittingen van den Iman van Mascata beheerschen. De kapitein ter zee Fleuriot de Langle, kommandant der korvet *Cordeliere*, die op het punt staat Lorient te verlaten, heeft het bevel over deze divisie bekomen. Het is overigens duidelijk, dat men zich bij deze vermeerdering der Fransche krijgsmagt in de genoemde wateren niet eenvoudig tot eene bewaking van hetgeen men er bezit, zal bepalen, maar ook beproeven zal om de Fransche koloniën aldaar, en wel het eerst door eene expeditie tegen Madagascar, te vergrooten. In het algemeen blijkt uit al wat men hoort, dat de keizer er ernstig op bedacht is om de zeemagt van Frankrijk zooveel mogelijk uit te breiden.

Het voorbeeld van maarschalk Pélissier om eene spaansche dame te huwen, vindt navolging. Een andere held van de Krim kiest mede als eene edele spaansche tot echtgenoot; althans het gerucht is verspreid dat maarschalk Canrobert met de weduwe van den hertog van Soto-Mayor in den echt zal treden; daardoor zou hij den titel van »grande van Spanje" erlangen.

Als een staaltje hoe ook de Pruissische koninklijke familie met verzoekschriften wordt bestormd, deelt men het volgende mede: Prins Frederik Willem, die grooten ijver voor de maçonnerie aan den dag legt, bezoekt nu en dan de loge te Duitschland en verschijnt altijd juist op den bepaalden tijd. Eenmaal dat hij wat later kwam, verontschuldigde hij zich daarover bij de broeders »omdat hij zijne vrouw had moeten helpen 3000 ingekomen verzoekschriften in te zien."

Te Zara heeft, in den morgen van den 8sten september, bij het repareren van den telegraafdraad, een ongeluk plaats gehad. Tengevolge van een hevigen rukwind waren namelijk twee telegraafpalen nabij een der forten uit den grond geslingerd, zonder dat evenwel de draad of de isolering gebroken was. Een der wachters riep daarom, zoodra het weder eenigzins begon te bedaren, drie kanonniers te hulp, om de palen zoo spoedig mogelijk overeind te zetten, ten einde alle verdere beschadiging te voorkomen. Naauwelijks hadden de manschappen daarbij den draad in handen genomen, of er sprongen vonken uit, terwijl allen op hetzelfde oogenblik ligte schokken gevoelden. In het eerst werd daarbij weinig acht op geslagen, doch op eens lieten twee hunner, die den draad stevig vasthielden, een pijnlijken kreet hooren; de een sloeg achterover en poogde wel terstond weder op te staan, doch tuimelde daarbij op nieuw in het rond en stortte levenloos neder, terwijl zijn kameraad bewusteloos nederviel. Een derde persoon, die den eersten onder het vallen slechts vlugtig bij het schouderblad aanraakte, viel te gelijk met een luiden schreeuw voorover; hij klaagde over hevige hoofdpijn en suizing in de ooren, terwijl zijn gezigt vrij beneveld was en de plek op den schouder zich als eene hevige brandwonde vertoonde. De beide anderen hadden hunne vingers zoo goed als verbrand, en de overlevende, die slechts langzaam van zijne bedwelming bekwam, klaagde dat hij door het geheele bovenlijf en vooral op den schedel eene pijnlijke drukking gevoelde. Het bleek later, dat het geheele ongeval was veroor-

zaakt door een bliksemstraal, die in het telegrafisch bureau te Gospitz een afleider in stukken had geslagen en daarop langs den draad een uitweg naar het station te Zara had gevonden.

Producten-Handel.

Bij Inschrijving verkocht:

Suiker. Den 4 dezer, van Plant. Bleijendaal, 30 vaten a 11,14 cent.

Idem, van Plant. Potribo, 26 dito dito a 11,40 cent.

Melassie. Idem, van het zelfde Effect, p. m. 1600 gallons a 31 cent.

Burgerlijke Stand.

Van den 28n. Oct. tot den 3 Nov. 1858, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 28sten Oct. Cornelis Adolph Samson, zoon van Paulina Wilhelmina Samson, 13 jaren en 1 m. Den 29, Annaatje Henriette Etzel, 31 j. Den 30, Leonardus Marinus Jacobus, zoon van Abraham Martinus Wesenhagen en Henriette Maria Roux, 1 j., 1 m. en 5 d. Idem, Albertus Wilhelmus Volkers, zoon van Henriette Elisabeth Volkers 18 j. Den 31, Judith Fereijra wed. David Sarneco, 80 j. en 3 m. Idem, Selina Henriette, d. van Wolff Benjamins en Esther Monsanto, 1 j. en 8 d. Idem, Charleroi Hemmen, 80 j. Den 1 Nov. Johanna Frederica Vieira, 65 j. Den 2, Carel van Minkelen, 43 j. en 3 m. Den 3, Primo van Hermanus van Buttner, 70 jaren.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 2 dezer, de Fr. schoener *la Belle Poule*. kapt. M. Gaimo, van Caijenne. Passagiers M. S. Peran en A. Themar.

Den 3, het stoomschip *Nickerie*, kapt. Meijer, van Nederland laatst van Falmouth.

UITGEKLAARD.

Den 3 dezer, de Hamb. Sloep *Pomona*, kapt. E. H. Boon, naar Demerarij, lading: 12 balen Cacao 1,6'5 p., 155 vaten gepeld Koorn 27,900 p., 2 kippen Stokvisch, 2 m. en 2 k. ronde Kazen, 20 Z. M. dito, 10 Hammen, 3 kisten Koopmanschappen en 16 kisten Sigaren, voor Exportatie: 1 kist Kramerijen en 45 Kazen, en uit het Entrepot: 52 roode kelders Genever.

VERTROKKEN.

Den 5, de kol. schroefboot *Paramaribo*, kapt. Meijer, naar Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner. Sluit 10 dezer.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius. Sluit 28 dezer.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. C. Levij.

Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Stad Stavoren, kapt. Hoekstra, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

(12950) Van plant. *Rozenburg* worden bij inschrijving tegen *Kontante Betaling* te koop aangeboden:

22 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper of de koopers binnen 8 dagen van plant. *Goudmijn* te worden afgehaald.

Zullende de Inschrijvings billetten worden aangenomen en geopend tot Maandag den 8sten dezer, des voor den middag om 10 ure ten kantore van

J. FROUIN.

Paramaribo, den 5 November 1858.

(12949) **250 à 300 BOSSEN**

BANANNEN

wekelijks te bekomen van Plantaadje *Barbados*; adres ten kantore van

E. F. L. MOLLINGER.

Maatschappij:

TOT ONDERLINGE HULP.

ALGEMEENE VERGADERING op Zondag den 7den dezer, des namiddags ten *half vier* ure, in het huis aan de *Maagden straat* La. C No. 157a.

( ) Aangebragt per de *Ladij Matheson* van *Glasgow* en verkrijgbaar bij

D. C. MUNRO:

Drooge gezouten extra **Lengvisch** in kisten a 112 ℔.

Beste qualiteit Tennent's E. J. PALE in vaten a 4 dozijn flesschen.

Dito dito Blacks dito dito.

Dito dito London Bottled **Porter**.

Russisch *TOUWWERK*.

Puncheons **SUIKERKALK**.

L. SCHMIDT

heeft ontvangen per kapt. FRANKEN:

HAVANNA en opregte MANILLA

SIGAREN,

No. 1 en 2.

VERSCHE PROVISIEN, Haantjes Bier in manden, etc etc.

Verwacht met kapt. ZAAL, okshoofden Haantjes Bier. [ ]

DAKLEIJEN

20 † 10,

te bekomen bij

[12951] THOMAS GREEN.

De Wed. C. S.

ERPENBEEK & Co,

Hebben uit *Demerarij* in kommissie ontvangen, verscheidene Heeren en Dames **Mode artikelen**, waaronder prachtige ***Bruids* en *balkleedjes*,** alsmede: **afgepaste zijden *Barege* met strooken, witte *Tarlatan*, zwart Muslin afgepaste Neteldooksche kleedjes met en zonder strooken, Col muslin, keurige geb. Dames Boordjes met Onder-mouwen,** fraaije langwerpige en vierkante **Antimakassars**, zwart en gekleurd Zijden HALSDOEKJES, Zijden Ceintuurs in alle kleuren, Zijden fluweel LINT, *KANT*; Dames glacé en zijden **Handschoenen**, fraaije BRUIDSBLOEMEN, geborduurde Zakdoeken, zwarte Mitaines, Heeren witte en gekleurde *HEMDEN*.

Nog voorradig:

Gekleurde, zwarte en witte *Satijnen* **Baldassen**, Bishop en Victoria *LAWN*, fijne Mull en Book a la Suisse, gekleurde **Alpacca**, fijne SHIRTING, Dames PARASOLS en Kinderen PARAPLUIES, en nog veel andere geassorteerde **Artikelen.**

Paramaribo, den 3 November 1858.

(12948)

(12952) Ontvangen per de Fr. Schooner *La Belle Poule*

***Eenige oxhoofden onversneden* ROODEWIJN.**

Paramaribo, den 3 November 1858.

W. J. RIETSTAP.

De Pillen van HOLLOWAY,

een onfeilbaar middel voor alle lever- en maagkwalen.

De Dochter van Mejufvrouw v. d. V., te Helmond, bevond zich sedert drie jaren in eenen beklagenswaardigen toestand, veroorzaakt door lever en maagkwaal. De moeder beproefde verscheidene middelen tot genezing, doch alles te vergeefs, en de ziekte nam zelfs trapsgewijze toe. Nu omtrent een paar maanden geleden, begon zij de zieke de Pillen van HOLLOWAY toe te dienen, het voorschrift stiptelijk opvolgende, en thans is dezelve volmaakt hersteld.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwarrenhorenbrug straat* a *f* 1 en *f* 3. (12953)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . .		*f* 20—
	voor zes maanden . .	11—
	drie » »	6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant		—25
De prijs der Advertentien is per regel		—25